

Đường Tam Tạng cứu Tôn Ngộ Không và thâu nhận ngựa bạch

Lại nói Đường Tam Tạng phụng mệnh Quan Âm Bồ Tát và Đường Thái Tông đến Thiên Trúc thỉnh bộ Đại Thừa Phật Pháp Tam Tạng chân kinh về Đại Đường phổ độ chúng sinh.

Từ ngày ra đi đến nay đã được một tháng, hiện trước mặt ông chính là Ngũ Hành Sơn, một địa điểm du lịch nổi tiếng.

Nhìn ngọn núi cao sừng sững, Đường Tam Tạng chắc lưỡi:

- Hic, giá mà trước đùng tiết kiệm học luôn khóa leo núi có phải tốt hơn không?

Chợt ông nghe tiếng huyên náo bên trái, Đường Tam Tạng vội vàng xách dép chạy sang bên cạnh nghe ngóng....

Đập vào mắt ông là một tấm biển lớn:

- Triển lãm khi bị núi đè mấy trăm năm không chết.

- Giá vé người lớn: 20 lượng.

- Trẻ em từ 12 đến 18 tuổi: tính 75 %

- Dưới 12 tuổi: Tính 50 %

- Mua mười vé tặng một vé

Ký tên: Thổ Địa.

Phía bên trong, một ông già ngời rung đùi vuốt râu, Đường Tam Tạng lại gần hỏi:

- Tôi là người tu hành, có thể free một lần không?

- Không được, thế thì chúng tôi ăn cám à, ông tham thế?

Đường Tam Tạng toan bỏ đi thì nghe tiếng la chơi ***i ở đằng sau:

- Ông có phải Đường Tam Tạng, hòa thượng từ Đại Đường đến Tây Thiên Thỉnh Kinh không?

- Chính là bản tăng.

- Thật không đấy? Thời buổi hàng giả nhiều thế này, ông có gì chứng minh không?

Đường Tam Tạng tự ái nói:

- Có giấy chứng nhận do đích thân hoàng thượng ký đây.

Dứt lời, tờ giấy bay vút khỏi tay ông, Đường Tam Tạng kêu oai oái:

- Cướp giật, cướp giật, bà con ơi, cướp giật.

Thổ địa vỗ vai:

- Ông anh yên chí đi.

- Tôi đâu trọc làm gì có chí mà yên.

- Thì yên tâm đi, con khỉ đấy nó giở trò giật đồ của khách là chuyện thường ấy mà, tí nữa nó trả ngay.

- Khỉ gì mà láo như con cáo, hừ, tại sao lại bị đè ở đây?

- Nó vốn là Tề Thiên Đại Thánh trên trời, phạm tội đại náo thiên cung nên bị Phật Tổ Như Lai phạt nhốt dưới Ngũ Hành Sơn đã năm trăm năm này.

- Trời ơi, năm trăm năm nay rồi? - Đường Tam Tạng kêu lên - chết rồi, thế thì nó bắn khiếp, nếu để nó cầm thì còn gì là công văn của ta nữa.

Nói rồi Đường Tam Tạng chạy vọt vào bên trong.

Thổ Địa chạy theo la oai oái:

- Người còn chưa mua vé, đứng lại, định xù hả?

Đường Tam Tạng vào bên trong quả nhiên thấy một con khỉ mình đầy lông lá đang bị đè dưới chân núi.

Vừa thấy Đường Tam Tạng, nó kêu lên:

- Sư phụ, mau cứu đệ tử.

- Ờ đừng thấy người sang bắt quàng làm họ nhé, ai sư đồ gì với người.

- Con là Tôn Ngộ Không, năm trăm năm trước Phật Tổ Như Lai đã nói năm trăm năm sau sẽ

có một vị hòa thượng từ đông thổ đại đường đến Tây Thiên Thỉnh Kinh đi qua đây, nếu con chịu làm đồ đệ của người thì sẽ giải thoát con khỏi Ngũ Hành Sơn, cái này ghi rõ trong hợp đồng rồi, sư phụ không xù được đâu.

- Thì ra là thế? Nhưng ta làm sao cứu mi?

- Phật Tổ Như Lai đặt password phá núi là bài niệm kinh của Kim Thiên Tử, sư phụ là hậu thân của Kim Thiên Tử, chỉ cần sư phụ đọc một bài kinh thì con sẽ được giải thoát.

- Đọc xong nhớ trả tiền công cho ta nhé. - Đường Tam Tạng lau bầu rồi ngồi xuống tụng kinh.

Quả nhiên một lúc sau, ngọn núi rung rinh rồi nổ tan tành.

Thổ địa chạy vào thấy Tôn Ngộ Không được giải thoát thì giậm chân kêu lên:

- Thôi thế là toi rồi, người đập đổ nồi com của ta rồi.

Tôn Ngộ Không tức giận bay vọt tới gõ liên hồi lên đầu Thổ Địa:

- Dám lấy ta làm vật trưng bày hả?

Đường Tam Tạng thấy Tôn Ngộ Không thoát được bèn nói:

- Ê thế còn vụ ta giải thoát cho mi thì sao?

Tôn Ngộ Không quỳ xuống nói:

- Yên tâm đi, tôi không xù đâu mà sợ, Sư phụ, đệ tử nguyện đi theo người đến Tây Thiên Thỉnh kinh.

- Thật chứ? - Đường Tam Tạng không giấu nổi vẻ thất vọng khi không được trả lương. - free thù lao chứ?

- Ok, điều này Phật Tổ nói rõ rồi, thù lao free luôn.

- Thế thì được, chúng ta lên đường.

Nào ngờ lúc quay lại đã chẳng thấy con ngựa của Đường Tam Tạng đâu.

Đường Tam Tạng túm cổ Thổ Địa kêu lên:

- Con ngựa của ta đâu? Mau trả lại đây.

- Ông có mua vé thăm quan đâu, lại còn không mua vé trông ngựa, không đóng phí mà đòi tôi có trách nhiệm phải đền ông chứ?

Tôn Ngộ Không cười khẩy:

- Thôi bỏ đi, sư phụ để cho con.

Nói rồi Tôn Ngộ Không hóa ra một con Dylan mới cáu:

- Sư phụ chơi con này được chứ?

- Ta không có bằng lái xe.

Tôn Ngộ Không nghe vậy lại biến ra một con Mercedes:

- Con này thì sao? Rất hợp với dáng thầy:

- Đã nói không có bằng lái xe mà lị.

Tôn Ngộ Không bấu môi:

- Sư phụ nhà quê khủng khiếp.

Nói rồi Ngộ Không vọt lên trên cao, chợt thấy một con rồng đang bay lượn thì vội vàng bay tới túm lấy râu nó giáng cho mấy đấm:

- Có phải mi ăn cắp ngựa của chúng ta không?

Con rồng kêu lên oai oái:

- Đại ca tha cho em, tha cho em, em chỉ vì đói quá thôi.

- Thế mi là ai?

- Em vốn là thái tử của Long Vương, cãi nhau với phụ vương nên quyết định bỏ nhà đi Thiên Trúc chơi, nào ngờ giữa đường đánh bạc hết tiền, đói quá làm liều, đành phải chén con ngựa của đại ca thôi.

- Hóa ra là bỏ nhà đi bụi đời. - Tôn Ngộ Không cười khẩy - mi ăn ngựa sống mà không sợ H5N1 à?

Con rồng cười phá lên:

- Đại ca vừa ở trên Sao Hỏa xuống hay sao mà không biết H5N1 là virus cúm gà chỉ ăn gà mới nhiễm thôi.

Tôn Ngộ Không quē độ gắt:

- Tao biết thừa, chỉ thử mày đấy thôi. Giờ ngựa tao mày chén hết rồi, tính bồi thường thế nào?

- Tiền em hết rồi, đại ca xem có đồ gì cứ lột tạm.

- Thôi khỏi, chú mày vừa đánh bạc cháy túi còn qué gì nữa cho tao lột chứ, hay mày biến thành ngựa cho thầy tao cười nhó.

- Ngựa đực hay ngựa cái hả đại ca?

- Thế mày là đàn ông hay đàn bà? - Tôn Ngộ Không quát tướng lên rồi giơ gậy toan bỏ xuống.

Tiểu Bạch Long thấy vậy hoảng hồn vội hóa thành con ngựa trắng nói:

- Em đùa thôi mà đại ca, cẩn thận nóng quá đứt mạch máu não đấy.

Thấy Tôn Ngộ Không dẫn Tiểu Bạch Long về, Đường Tam Tạng mừng lắm nói:

- Thằng thế mà khá, chớp mắt đã tìm được ngựa rồi.

Rồi ông cúi xuống nói nhỏ:

- Này có phải con chôm chia ở đâu thế?

- Yên tâm đi sư phụ, sư phụ có cưới từ giờ đến Tây Thiên cũng chẳng ai bắt sư phụ đâu.

- Nếu người ta bắt thì người phải chịu trách nhiệm đấy nhé.

- OK.